EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 20.5.2020.
COM(2020) 510 final

Ieteikums

PADOMES IETEIKUMS

par Francijas 2020. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Francijas 2020. gada stabilitātes programmu

Ieteikums

PADOMES IETEIKUMS

par Francijas 2020. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Francijas 2020. gada stabilitātes programmu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 121. panta 2. punktu un 148. panta 4. punktu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 (1997. gada 7. jūlijs) par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu[1] un jo īpaši tās 5. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1176/2011 (2011. gada 16. novembris) par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību[2], un jo īpaši tās 6. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas ieteikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta rezolūcijas,

ņemot vērā Eiropadomes secinājumus,

ņemot vērā Nodarbinātības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas un finanšu komitejas atzinumu,

ņemot vērā Sociālās aizsardzības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas politikas komitejas atzinumu,

tā kā:

(1) Komisija 2019. gada 17. decembrī pieņēma gada ilgtspējīgas izaugsmes stratēģiju, tādējādi uzsākot 2020. gada Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu. Tajā pienācīgi ņēma vērā Eiropas sociālo tiesību pīlāru, ko Eiropas Parlaments, Padome un Komisija pasludināja 2017. gada 17. novembrī. Komisija 2019. gada 17. decembrī uz Regulas (ES) Nr. 1176/2011 pamata pieņēma arī brīdināšanas mehānisma ziņojumu, kurā Francija bija minēta to dalībvalstu vidū, par kurām tiks izstrādāts padziļināts pārskats. Tajā pašā dienā Komisija pieņēma arī ieteikumu "Padomes ieteikums par eurozonas ekonomikas politiku".

(2) 2020. gada ziņojums par Franciju[3] tika publicēts 2020. gada 26. februārī. Tajā bija izvērtēts, kā Francija īstenojusi tai adresētos ieteikumus, ko Padome pieņēma

[1] OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp.
[2] OV L 306, 23.11.2011., 25. lpp.
[3] SWD(2020) 509 final.

2019. gada 9. jūlijā[4], turpmākie pasākumi, kas veikti pēc iepriekšējos gados pieņemtajiem ieteikumiem, un Francijas progress virzībā uz stratēģijas "Eiropa 2020" valsts mērķu sasniegšanu. Tajā bija ietverts arī padziļināts pārskats, kurš veikts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1176/2011 5. pantu un kura rezultāti arī tika publicēti 2020. gada 26. februārī. No Komisijas veiktās analīzes secināms, ka Francijā pastāv makroekonomikas nelīdzsvarotība. Šī nelīdzsvarotība it īpaši bija saistīta ar augstu valsts parādu un vāju konkurētspējas dinamiku, ko papildina zems ražīguma pieaugums, kam ir pārrobežu nozīme.

(3) 2020. gada 11. martā Pasaules Veselības organizācija oficiāli pasludināja Covid-19 uzliesmojumu par pasaules mēroga pandēmiju. Tā ir nopietna sabiedrības veselības ārkārtas situācija, kas skar iedzīvotājus, sabiedrību kopumā un ekonomiku. Tā pakļauj valstu veselības sistēmas smagai spriedzei, rada traucējumus globālajās piegādes ķēdēs, nestabilitāti finanšu tirgos un patērētāju pieprasījuma satricinājumus un negatīvi ietekmē dažādas nozares. Tā apdraud cilvēku darbvietas un ienākumus un uzņēmumu darbību. Tā ir izraisījusi ievērojamu ekonomikas satricinājumu, kam jau ir nopietnas sekas Eiropas Savienībā. Komisija 2020. gada 13. martā pieņēma paziņojumu[5], kurā aicināja koordinēt rīcību, reaģējot uz krīzi ekonomikā, un iesaistīt visus dalībniekus valstu un Savienības līmenī.

(4) Vairākas dalībvalstis ir izsludinājušas ārkārtas stāvokli vai ieviesušas ārkārtas pasākumus. Ārkārtas pasākumiem vajadzētu būt stingri samērīgiem, nepieciešamiem, ar ierobežotu ilgumu un saskaņā ar Eiropas un starptautiskajiem standartiem. Turklāt uz tiem būtu jāattiecina demokrātiskā pārraudzība un iespēja tos neatkarīgi pārskatīt tiesā.

(5) 2020. gada 20. martā Komisija pieņēma paziņojumu par Stabilitātes un izaugsmes pakta vispārējās izņēmuma klauzulas iedarbināšanu[6]. Šī klauzula, kuru veido Regulas (EK) Nr. 1466/97 5. panta 1. punkts, 6. panta 3. punkts, 9. panta 1. punkts un 10. panta 3. punkts un Regulas (EK) Nr. 1467/97 3. panta 5. punkts un 5. panta 2. punkts, atvieglo budžeta politikas koordināciju nopietnas ekonomikas lejupslīdes laikā. Komisija savā paziņojumā pauda Padomei viedokli, ka pašreizējos apstākļos, ņemot vērā paredzamo nopietno ekonomikas lejupslīdi Covid-19 uzliesmojuma dēļ, ir pieļaujams iedarbināt šo klauzulu. Dalībvalstu finanšu ministri 2020. gada 23. martā piekrita Komisijas novērtējumam. Vispārējās izņēmuma klauzulas iedarbināšana ļauj uz laiku atkāpties no korekcijām vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai, ja tas neapdraud fiskālo stabilitāti vidējā termiņā. Attiecībā uz korektīvo daļu Padome uz Komisijas ieteikuma pamata var arī nolemt pieņemt pārskatītu fiskālo trajektoriju. Vispārējā izņēmuma klauzula neaptur Stabilitātes un izaugsmes paktā paredzētās procedūras. Tā ļauj dalībvalstīm atkāpties no budžeta prasībām, kas tiktu piemērotas parastā situācijā, un vienlaikus dod iespēju Komisijai un Padomei veikt vajadzīgos politikas koordinācijas pasākumus pakta ietvaros.

(6) Ir jāturpina pasākumi, lai ierobežotu un kontrolētu pandēmijas izplatīšanos, stiprinātu valstu veselības sistēmu noturību, mazinātu sociālekonomiskās sekas, izmantojot atbalsta pasākumus uzņēmumiem un mājsaimniecībām, un nodrošinātu pienācīgus veselības un drošības apstākļus darbavietā nolūkā atsākt saimniecisko darbību. Savienībai būtu pilnībā jāizmanto dažādie tās rīcībā esošie instrumenti, lai atbalstītu

[4] OV C 301, 5.9.2019., 117. lpp.
[5] COM(2020) 112 final.
[6] COM(2020) 123 final.

dalībvalstu centienus minētajās jomās. Vienlaikus dalībvalstīm un Savienībai būtu jāsadarbojas, sagatavojot pasākumus, kas vajadzīgi, lai atjaunotu mūsu sabiedrības un ekonomikas normālu darbību un ilgtspējīgu izaugsmi, citstarp integrējot zaļo pārkārtošanos un digitālo pārveidi un mācoties no krīzes laikā gūtās pieredzes.

(7) Covid-19 krīze ir apliecinājusi ka vienotais tirgus ir pietiekami elastīgs, lai spētu pielāgoties ārkārtas situācijām. Tomēr, lai nodrošinātu ātru un vienmērīgu pāreju uz ekonomikas atlabšanas posmu, preču un pakalpojumu brīvu apriti un darba ņēmēju brīvu pārvietošanos, ir jāatceļ steidzamie ārkārtas pasākumi, kas kavē vienotā tirgus normālu darbību, tiklīdz tie vairs nav nepieciešami. Pašreizējā krīze ir apliecinājusi, ka veselības aprūpes nozarē ir vajadzīgi krīzes gatavības plāni, kas jo īpaši ietver uzlabotas iepirkuma stratēģijas, dažādotas piegādes ķēdes un kritiski svarīgu preču stratēģiskās rezerves. Tie ir galvenie elementi, uz kuru pamata tiks izstrādāti plašāki krīzes gatavības plāni.

(8) Savienības likumdevējs jau ir grozījis attiecīgos tiesiskos regulējumus[7], lai ļautu dalībvalstīm mobilizēt visus neizmantotos līdzekļus no Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem nolūkā novērst Covid-19 pandēmijas ārkārtas sekas. Šie grozījumi nodrošinās papildu elastīgumu, kā arī vienkāršotas un racionalizētas procedūras. Lai mazinātu spiedienu uz naudas plūsmu, dalībvalstis arī var 2020.–2021. grāmatvedības gadā izmantot 100 % līdzfinansējuma likmi no Savienības budžeta. Francija tiek mudināta pilnībā izmantot šīs iespējas, lai palīdzētu personām un nozarēm, ko šīs problēmas skar visvairāk.

(9) Paredzams, ka pandēmijas sociālekonomiskās sekas reģionos izpaudīsies nevienādi, jo tiem ir dažādi specializācijas modeļi, jo īpaši reģionos, kas izteikti paļaujas uz tūrismu (piemēram, tālākajos reģionos) un plašākā nozīmē – uz tiešas saskares darījumiem ar patērētājiem. Tas rada būtisku risku, ka Francijā palielināsies reģionālās un teritoriālās atšķirības, tādējādi pastiprinot jau novēroto tendenci, proti, lēnām pieaugošās atšķirības starp galvaspilsētas reģionu, lielajām pilsētām un pārējo valsti, starp pilsētu un lauku teritorijām, kā arī starp metropoli un tālākajiem reģioniem. To papildina risks, ka uz laiku izirs konverģences process starp dalībvalstīm, tāpēc pašreizējā situācijā ir vajadzīga mērķtiecīga politiska atbildes reakcija.

(10) Francija 2020. gada 7. maijā iesniedza 2020. gada valsts reformu programmu un 30. aprīlī – 2020. gada stabilitātes programmu. Lai ņemtu vērā abu programmu savstarpējo saistību, tās izvērtētas vienlaikus.

(11) Francija šobrīd ir Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvajā daļā, un tai piemēro pārejas noteikumu par parādu. Padome 2018. gada 13. jūlijā ieteica Francijai nodrošināt, ka valdības neto primāro izdevumu nominālā pieauguma temps[8]

---

[7] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/460 (2020. gada 30. marts), ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013 un (ES) Nr. 508/2014 attiecībā uz īpašiem pasākumiem, kas nepieciešami, lai piesaistītu investīcijas dalībvalstu veselības aprūpes sistēmās un citos to ekonomikas sektoros, reaģējot uz Covid-19 uzliesmojumu (Investīciju iniciatīva reaģēšanai uz koronavīrusu), (OV L 99, 31.3.2020., 5. lpp.) un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/558 (2020. gada 23. aprīlis), ar ko Regulas (ES) Nr. 1301/2013 un (ES) Nr. 1303/2013 groza attiecībā uz īpašiem pasākumiem, lai nodrošinātu ārkārtas elastību Eiropas strukturālo un investīciju fondu izmantošanā, reaģējot uz Covid-19 uzliesmojumu (OV L 130, 24.4.2020., 1. lpp.).

[8] Valdības neto primāros izdevumus veido kopējie valdības izdevumi, izņemot procentu izdevumus, izdevumus saistībā ar Savienības programmām, kurus pilnībā nosedz ieņēmumi no Savienības fondiem, un nediskrecionāras izmaiņas saistībā ar bezdarbnieku pabalstu izdevumiem. Valsts finansētā bruto pamatkapitāla

2019. gadā nepārsniedz 1,4 %, kas atbilst gada strukturālajai korekcijai 0,6 % apmērā no IKP. Komisijas vispārējais novērtējums apstiprina būtisku novirzi no ieteiktās korekcijas virzībā uz vidēja termiņa budžeta mērķi 2019. gadā un 2018. un 2019. gadā, aplūkojot abus kopā. Tas ir būtisks faktors Komisijas ziņojumā, kas sagatavots saskaņā ar Līguma 126. panta 3. punktu un kurā izvērtēta Francijas atbilstība parāda kritērijam 2019. gadā.

(12) Valdība savā 2020. gada stabilitātes programmā plāno, ka nominālā bilance pasliktināsies no deficīta, kas bija 3,0 % no IKP 2019. gadā, līdz deficītam 9,0 % apmērā no IKP 2020. gadā. Vispārējās valdības parāda attiecība pret IKP 2019. gadā bija nostabilizējusies 98,1 % apmērā, taču saskaņā ar 2020. gada stabilitātes programmu ir paredzams, ka 2020. gadā tā palielināsies līdz 115,2 %. Makroekonomikas un fiskālo perspektīvu ietekmē liela nenoteiktība Covid-19 pandēmijas dēļ.

(13) Reaģējot uz Covid-19 pandēmiju un īstenojot saskaņotu Savienības pieeju, Francija ir noteikusi budžeta pasākumus, lai palielinātu veselības aprūpes sistēmas kapacitāti, ierobežotu pandēmiju un sniegtu atbalstu vissmagāk skartajām personām un nozarēm. Saskaņā ar 2020. gada stabilitātes programmu minētie budžeta pasākumi sasniedz 1,9 % no IKP. Pasākumi ir šādi: daļēja bezdarba shēmas finansēšana 1,1 % apmērā no IKP; papildu izdevumi 0,4 % apmērā no IKP, lai stiprinātu veselības aprūpes pakalpojumus, veselības apdrošināšanas pabalstus un veselības aprūpes personāla kompensācijas; solidaritātes fonda izveide 0,3 % apmērā no IKP, lai sniegtu tiešu atbalstu maziem un ļoti maziem uzņēmumiem, kā arī pašnodarbinātām personām. Turklāt Francija ir paziņojusi par pasākumiem, kuri, neradot tiešu ietekmi uz budžetu, palīdzēs atbalstīt uzņēmumu likviditāti un saskaņā ar 2020. gada stabilitātes programmu tiek lēsti 17 % apmērā no IKP. Šie pasākumi ietver nodokļu un sociālo maksājumu atlikšanu attiecībā uz uzņēmumiem; nodokļu un PVN pārmaksas paātrinātu atmaksu; īpašas rezerves izveidi, lai tieši atbalstītu stratēģiskos uzņēmumus, izmantojot kapitālieguldījumus (3,1 % no IKP) un aizdevumu garantijas (13,9 % no IKP). Kopumā Francijas veiktie pasākumi atbilst pamatnostādnēm, kas sniegtas Komisijas paziņojumā par koordinētu ekonomisko reakciju uz Covid-19 uzliesmojumu. Minēto pasākumu pilnīga īstenošana, kam sekotu fiskālās politikas pārorientēšana uz piesardzīga vidēja termiņa fiskālā stāvokļa sasniegšanu, kad to ļaus ekonomikas apstākļi, palīdzēs saglabāt fiskālo stabilitāti vidējā termiņā.

(14) Pamatojoties uz Komisijas 2020. gada pavasara prognozi ar nemainīgas politikas pieņēmumu, Francijas vispārējās valdības bilance tiek prognozēta -9,9 % apmērā no IKP 2020. gadā un -4,0 % apmērā no IKP 2021. gadā. Paredzams, ka vispārējās valdības parāda attiecība pret IKP sasniegs 116,5 % 2020. gadā un 111,9 % 2021. gadā.

(15) Komisija 2020. gada 20. maijā nāca klajā ar ziņojumu, kas sagatavots saskaņā ar Līguma 126. panta 3. punktu, jo Francija 2019. gadā nebija izpildījusi noteikumu par parādu un 2020. gadā plāno pārkāpt deficīta robežvērtību, kas ir 3 % no IKP. Kopumā analīze liecina, ka Līgumā un Regulā (EK) Nr. 1467/1997 noteiktais deficīta un parāda kritērijs nav izpildīts.

---

veidošanas līmenis ir izlīdzināts četru gadu laikposmā. Ir ierēķināti diskrecionārie ieņēmumu pasākumi vai tiesību aktos paredzētie ieņēmumu palielinājumi. Vienreizēji pasākumi gan ieņēmumu, gan izdevumu daļā ir atskaitīti.

(16) Francijas veselības aprūpes sistēma ļauj efektīvi sasniegt labus rezultātus. Tomēr Covid-19 krīze ir atklājusi trūkumus sistēmas sagatavotībā pandēmijas uzliesmojumu novēršanai. Tie ir šādi: i) grūtības nodrošināt, lai veselības aprūpes darbinieki, kritiski svarīgas preces un individuālie aizsardzības līdzekļi būtu viegli pieejami, kā arī ii) slēptas strukturālās problēmas. Risinot vispirms minētās grūtības, Francija mobilizēja medicīnas darbinieku un medicīnas palīgpersonāla, tostarp medicīnas studentu un pensionētu ārstu un medmāsu, kā arī aprīkojuma rezervi. Atbildes pasākumu koordinēšana visos veselības aprūpes sistēmas segmentos joprojām ir sarežģīts uzdevums. Strukturālās problēmas ir izraisījis investīciju trūkums fiziskajā infrastruktūrā un cilvēkresursos, pakalpojumu organizācijas ierobežota pielāgošana un nepieciešamība uzlabot koordināciju starp privātā un publiskā sektora dalībniekiem. Sarežģījumus saasina pastāvošās reģionālās atšķirības. Piemēram, lai gan praktizējošo ārstu īpatsvars ir gandrīz Savienības vidējā rādītāja līmenī, aptuveni 18 % Francijas iedzīvotāju dzīvo apgabalos, kur ģimenes ārstu pieejamība ir ierobežota. Ir nepieciešami turpmāki izlēmīgi centieni digitalizēt veselības aprūpes pakalpojumus, kas ir stūrakmens valdības izstrādātajā veselības aprūpes sistēmas pārveides stratēģijā. Covid-19 krīze liecina, ka pandēmijas laikā svarīga ir e-veselības, jo īpaši telemedicīnas, uzlabota izmantošana.

(17) Covid-19 krīze negatīvi ietekmē Francijas darba tirgu un sociālos apstākļus. Neraugoties uz veiktajiem ierobežošanas pasākumiem, paredzams, ka bezdarbs palielināsies (līdz 10,1 % 2020. gadā saskaņā ar Komisijas prognozi, pēc tam 2021. gadā tas atgūsies līdz 9,7 %). Šie pasākumi ietver saīsināta darbalaika shēmas grozīšanu un paplašināšanu, kā arī pasākumus, kas pieņemti, lai atbalstītu uzņēmumus un darba ņēmējus un nodrošinātu sabiedrisko pakalpojumu un veselības aprūpes sistēmas darbību. Bažas joprojām rada pastāvīga darba tirgus segmentācija. 2019. gadā aptuveni divām trešdaļām jaunpieņemto darbinieku bija īstermiņa darba līgumi, proti, līguma termiņš nepārsniedza vienu mēnesi. Rādītājs pārejai no īstermiņa darba līguma uz beztermiņa darba līgumu ir viens no zemākajiem Savienībā. Bezdarbnieka pabalstu sistēmas (*Unédic*) nesenās reformas mērķis bija stiprināt sistēmas finansiālo ilgtspēju un risināt segmentācijas problēmu. Tomēr atsevišķi reformas posmi, kas saistīti ar kompensācijas noteikumiem, krīzes dēļ ir apturēti. Ņemot vērā situācijas pasliktināšanos, ir svarīgi nodrošināt, ka visiem darba meklētājiem neatkarīgi no iepriekšējā nodarbinātības statusa ir pieejami bezdarbnieka pabalsti, kā arī aktīvs atbalsts nodarbinātībai. Lai novērstu prasmju neatbilstību un uzlabotu darba tirgus noturību, būtu jāturpina centieni veicināt darbaspēka pārdali starp nozarēm. Pirms Covid-19 uzliesmojuma darba devēji arvien biežāk ziņoja par grūtībām atrast piemērotus kandidātus pieņemšanai darbā, norādot uz nepieciešamību veicināt prasmju pilnveidi un pārkvalifikāciju. Piemēram, lai gan prasmju nepietiekamība īpaši skar informācijas tehnoloģiju nozari, šīs jomas absolventi veido tikai 3 % no kopējā absolventu skaita.

(18) Covid-19 krīzes kontekstā ir īpaši svarīgi nodrošināt kritiskās infrastruktūras darbību un preču brīvu apgrozību visā vienotajā tirgū, kā arī sadarbībā ar kaimiņvalstīm uzraudzīt un nodrošināt piegādes ķēžu pareizu darbību. Šajā nolūkā Covid-19 krīzes laikā pieņemto pasākumu, jo īpaši dažu medicīnisko vielu un produktu eksporta ierobežojumu, atcelšana palīdzēs saskaņoti un solidaritātes garā apmierināt iedzīvotāju vajadzības visā Savienībā, novērst piegādes ķēžu trūkuma un traucējumu risku un, visbeidzot, pavērs ceļu Savienības līmenī koordinētas Covid-19 izejas stratēģijas sekmīgai īstenošanai.

(19) Francija ir pieņēmusi daudzas shēmas uzņēmumu likviditātes atbalstam, tostarp saskaņā ar pagaidu regulējumu valsts atbalsta pasākumiem, ar ko atbalsta ekonomiku pašreizējā Covid-19 uzliesmojuma situācijā[9]. Šādu shēmu efektīva īstenošana ir būtiska, lai nodrošinātu, ka uzņēmumi un jo īpaši mazie un vidējie uzņēmumi (MVU) gūst labumu no tām. Izstrādājot un īstenojot šos pasākumus, ir jāņem vērā banku nozares noturība.

(20) Francijas vispārējā uzņēmējdarbības vide ir uzlabojusies, tomēr Francijai ir jāturpina centieni vienkāršot savu nodokļu sistēmu un samazināt administratīvo slogu uzņēmumiem, jo īpaši, ja tā vēlas sekmēt efektīvu ekonomikas atlabšanu vidējā termiņā. Piemēram, saskaņā ar Komisijas novērtējumu un kā to apliecina ESAO 2018. gada produktu tirgus regulējuma rādītāji, neraugoties uz panākto progresu un vairāku pasākumu pieņemšanu pakalpojumu nozarē, regulatīvie ierobežojumi Francijā joprojām ir augstāki nekā citās dalībvalstīs, jo īpaši attiecībā uz komercpakalpojumiem, kas ietver lielu skaitu reglamentēto profesiju, un mazumtirdzniecību. Tā kā pakalpojumu nozare ir viena no visvairāk skartajām nozarēm, tai būs liela nozīme krīzes pārvarēšanā un atgūšanās procesā pēc tās. Pārstrādājot prasības attiecībā uz piekļuvi pakalpojumu darbībām un to veikšanu, tiktu stimulēta inovācija, konkurence un profesionālā mobilitāte, nodrošinot pozitīvu vispārējo ekonomisko ietekmi. Regulatīvais elastīgums varētu arī veicināt mazumtirdzniecības darbības atjaunošanos pēc Covid-19.

(21) Lai veicinātu ekonomikas atlabšanu, būs svarīgi pasteidzināt tādu publisko investīciju projektu īstenošanu, kuri jau sagatavoti realizēšanai, un veicināt privātās investīcijas, tostarp, veicot attiecīgas reformas. Tas varētu attiekties uz Eiropas zaļā kursa prioritātēm, jo īpaši uz mazoglekļa transporta iniciatīvām, atjaunojamajiem energoresursiem un ēku renovāciju. Kopā ar ekonomikas digitālo pārveidi tas varētu palīdzēt īstermiņā stimulēt atveseļošanos un nodrošināt rezultātus vidējā termiņā pēc Covid-19 krīzes, kā arī pavērt Francijai ceļu uz ilgtspējīgu un klimatneitrālu ekonomiku, vienlaikus veicinot tehnoloģisko līderību. Sagatavojot atveseļošanas pasākumus, darbs varētu balstīties uz Francijas Nacionālo enerģētikas un klimata plānu, kopīgu interešu projektiem un infrastruktūras attīstības plāniem. Turpmākas investīcijas enerģētikas infrastruktūrās, tostarp elektrotīklu starpsavienojumos, palīdzētu uzlabot Savienības iekšējā enerģijas tirgus integrāciju, vienlaikus palielinot konkurenci un veicinot atjaunojamo energoresursu izmantošanu. Taisnīgas pārkārtošanās fonda līdzekļu 2021.–2027. gada plānojums varētu palīdzēt Francijai risināt dažas no problēmām, ko rada pāreja uz klimatneitrālu ekonomiku, īpaši teritorijās, kas ietvertas ziņojuma par valsti D pielikumā[10]. Tas ļautu Francijai optimāli izmantot minēto fondu.

(22) Pārvietošanās ierobežojumu laikā digitalizācija ir izrādījusies būtiska, lai saglabātu piekļuvi valdības, izglītības un medicīnas pakalpojumiem un saglabātu saimniecisko darbību, izmantojot tāldarbu un e-komerciju. Vidējā termiņā digitalizācija sniedz uzņēmumiem, jo īpaši MVU, lielākas iespējas atgūties un attīstīties, nodrošinot tiem kontaktus ar lielāku skaitu potenciālo klientu, uzlabojot ražošanas procesu efektivitāti un stimulējot inovāciju. Investīcijas digitalizācijā ietver atbilstošas infrastruktūras nodrošināšanu un plašākas sabiedrības, jo īpaši nodarbināto iedzīvotāju, digitālo prasmju uzlabošanu. Francijas plāns par ļoti ātrdarbīgu platjoslu (*Plan France Très*

[9] OV C 91I , 20.3.2020., 1.–9. lpp.
[10] SWD(2020) 509 final.

Haut Débit), šķiet, tiek pienācīgi īstenots pilsētu teritorijās. Tomēr citās teritorijās joprojām pastāv būtiskas atšķirības ļoti ātrdarbīga tīkla pārklājumā.

(23) Francijai ir spēcīga pētniecības bāze un potenciāls iesaistīties konkrētos ar pētniecību un inovāciju saistītos pasākumos, lai reaģētu uz Covid-19 krīzi, tostarp vakcīnu un zāļu izstrādē. Covid-19 krīzes laikā un pēc tās ir nepieciešama pastiprināta sadarbība starp publisko un privāto sektoru pētniecības un inovācijas jomā. Vidējā termiņā investīcijas pētniecībā un inovācijā varētu veicināt produktivitātes pieaugumu, kā to norādījusi Francijas Valsts produktivitātes padome. Investīcijas ir nepieciešamas arī izaugsmi veicinošās nozarēs, lai ļautu uzņēmumiem izmantot iespējas, ko sniedz Eiropas ekonomikas pārveide.

(24) Šie ieteikumi pievēršas pandēmijas sociālekonomiskās ietekmes novēršanai un ekonomikas atlabšanas veicināšanai, taču Francijai 2019. gadā adresētie ieteikumi, ko Padome pieņēma 2019. gada 9. jūlijā, attiecās arī uz reformām, kuras ir būtiskas, lai risinātu strukturālās problēmas vidējā līdz ilgākā termiņā. Šie ieteikumi nav zaudējuši aktualitāti un arī turpmāk tiks pārraudzīti visā nākamā gada Eiropas pusgada ciklā. Tas attiecas arī uz ieteikumiem, kas skar ar investīcijām saistīto ekonomikas politiku. Minētie ieteikumi būtu jāņem vērā kohēzijas politikas finansējuma stratēģiskajā plānošanā pēc 2020. gada, t. sk. pašreizējās krīzes ietekmes mazināšanas pasākumos un izejas stratēģijās.

(25) Eiropas pusgads nodrošina satvaru pastāvīgai ekonomikas un nodarbinātības politikas koordinēšanai Savienībā, un tādējādi var veicināt ekonomikas ilgtspēju. Dalībvalstis savās 2020. gada valsts reformu programmās ir izvērtējušas progresu saistībā ar ANO ilgtspējīgas attīstības mērķu (IAM) īstenošanu. Nodrošinot tālāk sniegto ieteikumu pilnīgu īstenošanu, Francija sekmēs progresu IAM sasniegšanā un kopīgus pūliņus konkurētspējīgas ilgtspējas nodrošināšanai Savienībā.

(26) Cieša valstu ekonomikas koordinācija ekonomiskajā un monetārajā savienībā ir būtiska, lai strauji atgūtos no Covid-19 ekonomiskās ietekmes. Francijai kā dalībvalstij, kuras valūta ir euro, ņemot vērā Eurogrupas politiskās norādes, būtu jānodrošina, ka tās politika joprojām atbilst ieteikumiem eurozonai un tiek koordinēta ar pārējo eurozonas dalībvalstu politiku.

(27) Komisija 2020. gada Eiropas pusgada kontekstā ir veikusi Francijas ekonomikas politikas visaptverošu analīzi un publicējusi to 2020. gada ziņojumā par šo valsti. Tā ir arī novērtējusi 2020. gada stabilitātes programmu, 2020. gada valsts reformu programmu un to, kā īstenoti Francijai iepriekšējos gados adresētie ieteikumi. Izvērtējumā Komisija ņēma vērā ne tikai programmu lietderību ilgtspējīgas fiskālās un sociālekonomiskās politikas nodrošināšanā Francijā, bet arī to atbilstību Savienības noteikumiem un norādēm, ņemot vērā, ka ir jānostiprina Savienības vispārējā ekonomikas pārvaldība, turpmākajos valsts lēmumos nodrošinot Savienības līmeņa ieguldījumu.

(28) Ņemot vērā minēto novērtējumu, Padome ir izskatījusi 2020. gada stabilitātes programmu, un tās atzinums[11] ir atspoguļots jo īpaši 1. ieteikumā.

(29) Padome ir izskatījusi 2020. gada valsts reformu programmu un 2020. gada stabilitātes programmu, ņemot vērā Komisijas padziļināto pārskatu un šo novērtējumu. Šajos ieteikumos ir ņemts vērā, ka pandēmijas apkarošana un ekonomiskās atlabšanas veicināšana ir pirmais nepieciešamais solis, kas ļaus koriģēt nelīdzsvarotību.

[11] Saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1466/97 5. panta 2. punktu.

Ieteikumi, kuri ir tieši vērsti uz makroekonomisko nelīdzsvarotību, ko Komisija konstatējusi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1176/2011 6. pantu, ir atspoguļoti 1., 3. un 4. ieteikumā,

AR ŠO IESAKA Francijai 2020. un 2021. gadā rīkoties šādi.

1. Ievērojot vispārējo izņēmuma klauzulu, veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai efektīvi risinātu pandēmijas situāciju, stiprinātu ekonomiku un atbalstītu tās turpmāko atlabšanu. Kad to pieļaus ekonomiskie apstākļi, īstenot fiskālo politiku, kas ļaus panākt piesardzīgu vidēja termiņa fiskālo stāvokli un nodrošināt parāda ilgtspēju un vienlaikus veicinās investīcijas. Stiprināt veselības aprūpes sistēmas noturību, nodrošinot pietiekamu apgādi ar kritiski svarīgu medicīnisko aprīkojumu un līdzsvarotu veselības aprūpes darbinieku sadalījumu, kā arī ieguldot e-veselībā.

2. Mazināt krīzes ietekmi uz nodarbinātību un sociālo jomu, tostarp veicinot prasmju apguvi un aktīvu atbalstu visiem darba meklētājiem.

3. Nodrošināt uzņēmumu, jo īpaši mazo un vidējo uzņēmumu, likviditātes atbalsta pasākumu efektīvu īstenošanu. Pasteidzināt tādu publisko investīciju projektu īstenošanu, kuri jau sagatavoti realizēšanai, un rosināt privātās investīcijas, lai sekmētu ekonomikas atlabšanu. Ievirzīt investīcijas uz zaļo pārkārtošanos un digitālo pāreju, jo īpaši uz ilgtspējīgu transportu, tīru un efektīvu enerģijas ražošanu un izmantošanu, enerģētikas un digitālo infrastruktūru un pētniecību un inovāciju.

4. Turpināt uzlabot normatīvo vidi, samazināt administratīvo slogu uzņēmumiem un vienkāršot nodokļu sistēmu.

Briselē,

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs